

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. rugsėjo 13 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Sigitos Rudėnaitės (kolegijos pirmininkė), Gedimino Sagačio ir Egidijos Tamošiūnienės, susipažinusi su 2023 m. rugpjūčio 31 d. paduotu **atsakovo L. F.** kasaciniu skundu dėl Šiaulių apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. gegužės 31 d. nutarties peržiūrėjimo

n u s t a t ė :

Kasaciniu skundu atsakovas prašo panaikinti Šiaulių apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. gegužės 31 d. nutartį ir Šiaulių apylinkės teismo 2023 m. vasario 24 d. sprendimą bei priimti naują sprendimą – ieškinį atmesti.

Atsakovo kasacinis skundas grindžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą, ir argumentuotai pagrįsti, kad šis teisės pažeidimas turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, ir argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Atsakovas kasaciniame skunde nurodė šiuos argumentus: 1) teismai neatsižvelgė į tai, kad Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau – DK) 107 straipsnio 6 ir 7 dalyse yra įtvirtinta darbdavio pareiga informuoti darbuotoją apie konkretų dienpinigių dydį prieš jį komandiruojančią. Nors atsakovas įrodinėjo, kad ieškovė jam turėjo sumokėti 100 procentų dienpinigių normą, tačiau atmesdami šį argumentą teismai neanalizavo DK 107 straipsnio 6 ir 7 dalyse įtvirtintų nuostatų ir nurodė, kad šalys dėl 50 procentų dienpinigių normos susitarė darbo sutartimi; 2) teismui nagrinėjant darbo ginčą iš esmės, turėjo būti išspręsti visi iš šalių sudarytos darbo sutarties kylančios ginčai, nepaisant to, kad atsakovas nekėlė neteisėto atleidimo klausimo ginčą nagrinėjant darbo ginčų komisijoje. Atsižvelgiant į tai, kad atsakovas prašė nagrinėti ir neteisėto atleidimo klausimą (bei iš to kylančias teises pasekmes), teismai laikė, kad atsakovas turėjo dėl to pirmiau kreiptis į darbo ginčų komisiją, t. y. pasinaudoti privaloma ikiteisimine ginčų nagrinėjimo tvarka; 3) teismai netinkamai vertino byloje esančius įrodymus ir netinkamai taikė proceso teisės normas, susijusias su įrodymų vertinimu. Įrodymų visuma leidžia daryti labiau tikėtiną išvadą, kad šalys susitarė dėl didesnio darbo užmokesčio, nei nustatytas šalių sudarytoje darbo sutartyje. Be to, nustatinėdami tikrąjį darbo užmokesčio dydį, teismai turėjo visas abejones aiškinti darbuotojo naudai.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamo teismo procesinio sprendimo motyvais ir jų pagrindų padarytomis išvadomis, vertina, kad kasaciniame skunde nekeliamas teisės klausimų, atitinkančių CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentai nepagrindžia, kad teismai netinkamai aiškino ir taikė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas ir kad tai galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo priėmimui (CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punktas). Kasacinio skundo argumentai taip pat nepagrindžia nukrypimo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos bei CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimo.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio ir 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais, 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Sigita Rudėnaitė

